Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

qui ex hoc quoq; qd hic adiecit subdens: fuisse quasi non
eem de utero translatus ad tumulu. illic ubi s alus n alit ad
iungit dicens. Sic aborsuu absconditu n subsistere. uel q
ccepu n uidert lucem. Quia u hec supi late digessim. pro
uitando lectoris fastidio exposita replicare declinamus.
Sequit. H uq d n paucitas dierum meoq finit breui. laute
se ac sollicite uiuere ostendit. qui breuitate psentis uitę
considerans n et usu s; terminu cspicit. ut ex fine colligat
nichil ee qd transiens delectat. Hinc naq; psalemone
dr. Si annus multus uixerit homo. et in his omibus letat
fatuus meminisse debet teporis tenebrosi et dierum multoq
qui cu uenerit uanitates arguunt preterite. Hinc rursus
scriptu e. In omib opib; memorare nouissima tua. et
in eternu n peccabis. Igit cu culpa animu teptat mens
necesse est ut breuitate sue delectationis aspiciat. ne
aduuiace morte iniquitas rapiat. cu cster qd adminu
ctu mortalis uita pcurrat. S; sepe oculus contemplationis
nre confundit. du dolor mentis flagellis crebrescen
tibus adgrauat. Iubet psentis uitę cariliu gemere si ipsa
afflictione mens n ualet dapna sue cecitatis estimare.
Vnde ptin subdit. Dimitte me q ut plangam paululu
dolore meu. Sic enim moderata afflictio lacrimas exprmit.
ita immoderata subducit. qa meror ipse quasi n
meror fit. qui afflicta mente deuorans sensu doloris
tollit. Vir q scs feriri plusqua sufficit pmescat dicens.
Dimitte q me ut plangam paululu dolore meu. de
si apte dicat. Flagella tue pcussionis tempa. ut mo
deratis doloribus estimare mala que patior